

Woensdag 2 oktober 2013.

Er hangt een dichte mist als we opstaan, het is zeer koel.

De filters zijn nog steeds niet droog én ze zijn nog altijd zéér vervuild. In het donker was dat niet goed te zien bij het licht van een zaklamp. Ik verwijder nog zoveel mogelijk vuile smurrie terwijl we op een nieuwe hoeveelheid benzine wachten.

Ondertussen zoekt King uit waarom in de vervangende post-op geen licht brandt en Placide zet zich met een hemels geduld (hij is tenslotte een Abbé hé) aan het werk en haalt de filter uit de capsule. De filter is te lang. "Laat mij hem inkorten," stelt Placide voor, "ik zaag er een stukje af, van dat stuk kan ik de bodemplaat lospeuteren en die dan aan de ingekorte filter vastlijmen met tweecomponentenlijm." Tja, wat kunnen we anders doen. Met veel voorzichtigheid en engelengeduld zet Placide zich aan het werk. Met veel zorg wordt de oliefilter ingekort, de bodemplaat losgepeuterd en op het ingekorte stuk gelijmd. Nadat de lijm twee uur uitgehard is plaatsen we de 'nieuwe' filter in het filterhuis en vijzen dat vast op de motor: operatie geslaagd.

King wast de vuile filters nog eens met de verse benzine. Deze keer zullen ze vlug droog zijn want de zon brandt hevig. Het is heter dan snikheet in de zon.

Sinds twee dagen is een werkman voor ons een wel negentig meter lange geul van zestig centimeter diep aan het graven tussen het generatorhuis en de gynaecologie. Hierin komt een dikke kabel om de gynaecologie, de pediatrie, de post-op en het labo (tijdelijk in gebouw 5 na de hevige augustusstorm) van elektriciteit te voorzien. Tegen de middag is de geul

's Ochtens is het zeer mistig.

gegraven. Samen met Placide trek ik de kabel in de gleuf terwijl King de luchtfilter van de generator op zijn plaats bevestigt.

Na de middag plaatsen we de andere filters en kan er getest worden. Maar... Omdat de batterij onvoldoende geladen is komt de startmotor niet op snelheid. We zoeken een andere batterij maar die is ook onvoldoende opgeladen. Een poging om één van de batterijen met zonnepanelen van de bloedbank op te laden lukt niet en dus moeten we de test onverrichterzake tot morgen uitstellen.

De avond valt, het rommelt en bliksemt in de verte, er is geen elektriciteit en... eindelijk is er 'réseau' en kunnen we enkele sms'en versturen.

Jaja Ester.

Lucien en Guylaine hebben een elfjarig meisje geadopteerd: Ester. Ze is nu de grote zus van 'Merdi'. Hij spreekt haar aan met 'Jaja', dat betekent 'grote zus'.

Donderdag 3 oktober 2013.

Het heeft de voorbije nacht ferm gedonderd en geregend en ook deze morgen en voormiddag regent het nog gezapig door.

We starten de generator met een kabel aan de 4 x 4. Hij draait heel soepel en zonder bijgeluiden.

Men graaft nu ook een geul van de gynaecologie naar de pediatrie. King en ik trekken een bovengrondse kabel van de pediatrie naar gebouw 5 (labo) en naar gebouw 4 (post-op).

Er was de hele voormiddag 'réseau'. Ik heb voor \$2 aan unités gekocht en wat sms'jes verstuurd.

Na de middag hebben we één van de goten van gebouw 6 aangepast zodat het water niet meer naast maar in de cisterne loopt.

Met de fiets reed ik dan naar het huis van Djongo. We hebben de sleutel van het generatorhuis nodig om de generator stil te leggen. Djonga woont op een ruime en zeer verzorgde koer.

Als we dan willen beginnen met de installatie van de elektriciteit in het voorlopige labo (gebouw 5) staan we voor een gesloten deur. De steeds weerkomende vraag stelt zich nog maar eens: "Waar is de sleutel?"

Terloops dit nog: van de installatie van het labo in gebouw 6 (gynaecologie, apotheek, ...) is geen sprake meer ondanks het feit dat daar een monster van een betonnen tafel geïnstalleerd werd. Pierre wil nu dat het labo in gebouw 2 komt. Daar is nu het depot van brandstoffen en 'autres histoires'; papa Vic beheert dit depot. Eens alles naar een andere locatie verhuisd is, moet, volgens Pierre, het labo daar ondergebracht worden. De reden? Een kant van de dienst gynaecologie waar het labo gepland was,

Een voorbeeld van wateropvang.

is te dicht bij de materniteit en daar worden veel kinderen geboren. Het is er een voortdurend gaan en keren. Een ziekenhuislabo is een verzamelaarsplaats van veel ziektekiemen, enzovoort... Daarom zou het labo beter dicht bij de ingang van de campus gelegen zijn en niet vlakbij de materniteit. Aldus Pierre's redenering. Lucien lijkt hem hierin te volgen. Maar... Wordt dan in het labo niet met de nodige voorzichtigheid gewerkt? En... Er was eveneens gepland dat het labo permanent, dag én nacht, over zonne-elektriciteit zou beschikken. De afstand van de geplande zonnecentrale tot het labo in gebouw 2 is meer dan honderd meter. Meer dan honderd meter dikke en dus dure kabel extra? 'k Ben benieuwd wat Yves' commentaar hierop zal zijn.

Vanaf 18 u. koelt het rap af, buiten is het 's nachts zelfs koud. Nog nooit sliep ik in Congo onder een laken, nu wel.